

IN MEMORIAM

Emili Bonet, un dels grans artistes nostrats, in memoriam

Emigdi Subirats
escriptor

Vaig conèixer Emili Bonet al tombant del nou segle. Ell era un empresari que regia una empresa familiar de fabricació de peces per a cotxes al polígon industrial d'Amposta. Necessitava estudiar italià per tal de comercialitzar els seus productes amb el país transalpí. Va apuntar-se a les classes matinals de la nostra acadèmia Nessie School of Languages. Un dia ens va portar tot un seguit de materials gràfics que ens van sorprendre de debò, i ens digué: jo no sé si coneixeu la meua tasca artística. Vàrem descobrir un gran artista polifacètic, el qual, gràcies a la seua amabilitat i capacitat dialèctica, vàrem arribar a admirar moltíssim.

Em trobava en un moment d'efervescència literària. Se'm va ocórrer que una bona manera d'endinsar-me en l'obra del senyor Bonet seria la redacció de la seua biografia. Vàrem passar moltes estones plegats a la seua residència, Vila Torre Cinta, a la zona del Favaret ampostí. M'acompanyava la meua dona, Araceli Aguiló, que gaudia igualment d'aquelles sessions desimboltes en les quals rebíem informació personal i molts coneixements artístics. Vila Torre Cinta és tot un museu escultòric. El jardí escultòric, tanmateix, mereixeria una bona catalogació. En el seu interior pots trobar quadres a totes les parets, penjats de manera desordenada, donant prova d'allò que és un artista! Les explicacions sobre la seua pintura ens fascinaven. El seu treball escultòric ens va impressionar. Estàvem convençuts que ens trobàvem davant d'un escultor de primera fila.

Vaig acabar el treball, el qual va ser premiat amb el premi La nostra gent del 2002. Cinc anys més tard veuria la llum. Era la meua primera biografia! A "Emili Bonet escultor, pintor, dibuixant...poeta", vaig voler reflectir per damunt de tot la seua faceta com a polifacètic artista. S'havien publicat en anterioritat alguns monogràfics dedicats a la seua faceta com a dibuixant, escultor i pintor. Jo havia de fer un treball diferent. Vaig voler destacar aspectes importants de la seua infantesa i juvenesa, els quals marquen els quefers del futur artista. M'encanta recrear-me en aquest background familiar que comporta moltes vivències que ajuden a configurar la visió global del personatge, per suposat.

Tanmateix, hi ha dos facetes força desconegudes del nostre artista. La primera, la seua afició a la música. Membre de la Unió Filarmònica durant diverses dècades, la popular Fila, les seues qualitats musicals li van permetre obrir-se camí amb diferents grups de l'època. A la vegada, durant el seu servei militar, va poder entrar en contacte amb diferents agents de Barcelona que li facilitaren algunes actuacions en salons nocturns barcelonins. Va poder-se guanyar unes bones pessetes en un moments de postguerra d'alta necessitat. També va conèixer gent influent de l'àmbit artístic i musical, la relació amb els quals va ser molt beneficiosa per a la seua trajectòria artística. Poc després realitzava els primers enregistraments d'un programa radiofònic a Ràdio Barcelona dedicat al món del teatre i de la música.

En un altre àmbit, a la dècada de 1960, i durant 5 anys, va coordinar la revista *Amposta circular de informació*. S'encarregava de compilar els articles, donar-los forma per a la impremta. Sempre solia incloure un dibuix al quinzenal, que el varen donar a conèixer com un artista de qualitat. Aquests dibuixos signats són l'espill d'un temps, també d'una persona de classe obrera, d'arrel pagesa, que vessava amor pel riu i per la seua ciutat natal.

Emili Bonet, al llarg de la seua vida, estava envoltat d'art. Assegut al sofà de casa, mentre mirava la televisió sempre tenia un llapis i paper per dibuixar. La musicalitat ha estat sempre ben present en tota la seua obra artística. A la tauleta de nit sempre ocupaven un lloc prominent els llibres i les revistes. Ens va deixar a finals de febrer, el seu art li dona vida per sempre més. Amic Emili, un plaer haver après al teu costat. *Sit tibi terra levis.*